27/12/2019

Ήθη, παραδόσεις και βορειοηπειρώτικη ταυτότητα

/ Ομογένεια

Οι αρχέγονες ρίζες μας και η τελετουργική αναβίωση όλων των θρησκευτικών και μη εθίμων μας, μας θέτει ακούσια στο επίκεντρο της προσοχής μιας κοινωνίας η οποία λόγω των πολλαπλών δεινών που την πλήττουν διαχρονικά, πάσχει για πραγματική ζωή.

Οι Βορειοηπειρώτες, μέσω των εορτών και της ατράνταχτης πεποίθησής τους, πως δια των ηθών τους τιμούν τους προγόνους τους, είναι σε θέση να συμβάλλουν στην ολοένα αυξανόμενη ανάγκη του τόπου μας για ανθρωπιστική τάξη και ταυτότητα.

Οι ποικίλες ξενόφερτες τάσεις, οι οποίες δύσκολα προσαρμόζονται στην απλότητα της ζωής των Ελλήνων, όχι μόνο δεν αλλοιώνουν την ταυτότητά μας, αλλά βρίσκουν απέναντι ένα ισχυρό «τείχος» και εν τέλει αυτοκαταστρέφονται.

Παρά τη μανία μας για άστοχο εκσυγχρονισμό, νοιώθουμε πως μόνον όταν δεν

ξεχνάμε την παράδοση, μπορούμε να ορθοποδήσουμε και να διατηρήσουμε το «είναι» μας.

Από τη Χιμάρα μέχρι τη Δερόπολη και απ’ τη Δερόπολη μέχρι τη Νάρτα και την Κορυτσά, αυτές τις άγιες ημέρες συναντούμε πολλούς ορθόδοξους «μικρόκοσμους» να χαίρονται στο ρυθμό μιας αξιοζήλευτης κληρονομιάς.

Δε θα ξεχάσω τα λόγια κάποιων μαθητών μου, όταν με καμάρι μου έθεταν τις απόψεις τους για τα Κάλαντα, τονίζοντας πως ακόμη και άνθρωποι αλλόθρησκοι παραξενεύονταν και χαίρονταν ταυτοχρόνως σαν τους άκουγαν.

Όλα αυτά αποτελούν στοιχείο πολιτιστικής ανωτερότητας, χωρίς όμως να τίθεται στο περιθώριο το διαφορετικό. Εξάλλου η αγάπη και η ελπίδα που περικλείουν τις παρούσες γιορτινές μέρες, συμβάλλουν στην ειρήνη και την ομόνοια μεταξύ των ανθρώπων.

Χωρίς να απομονώνουμε το χθες από το σήμερα, είμαστε συνεχιστές ενός έργου αγαπητικού, καθώς αποδεχόμαστε όλον τον κόσμο στη γιορτή μας, χωρίς καμιά εξαίρεση. Όπου γλέντι και λύπη, εκεί κι ένας Βορειοηπειρώτης, να σαγηνεύει με τον τρόπο του κάθε παρόντα.

Όσο για τις αδυναμίες ή τα λάθη μας, έχουν κι εκείνα τη θέση τους στον καθημερινό μας βίο. Κι αυτό το αναφέρω, μιας και αρκετοί μπορεί να διαφωνήσουν με τον «καλλωπισμό» προς τους ομοεθνείς μου.

Εκείνο όμως που πιστεύω πως αφορά κάτι το αδιαπραγμάτευτο, είναι η ισχύ μας έναντι της παγκόσμιας ιστορίας, η οποία φαίνεται πως μας θέτει στο περιθώριο όλων των κοινοτήτων.

Γιώργος Γκοτζιάς

Πηγή: Himara.gr | Ειδήσεις απ’ την Βόρειο Ήπειρο